

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

National Characters

شخصیت های ملی

عزیز نعیمی
۳۰ اگست ۲۰۱۹

از گرامی یاد "توخی" استواری در استمرار مبارزه را بیاموزیم!

در پورتال "افغانستان آزاد-آزاد افغانستان" خبر المناک مرگ گرد پیروزمند میدان مبارزه، گرامی یاد رفیق بزرگوار "کبیر توخی" را خواندم، هرچند توان آن را در خود نمی بینم تا متناسب با این ضایعه عظیم، کلماتی را ردیف نمایم و بدان وسیله اندازه درد و تألم خود را از شنیدن این خبر ابراز بدارم، با آنهم به خود جرأت داده به کلمات و جملات ساده مگر برخاسته از اعماق تفکر نسبت به وی، مرگش را به تمام اعضای خانواده اش به خصوص، همسر شجاع و مبارزش رفیق "رحیمه توخی"، رفقاء و دوستان مبارزاتی و شخصی اش، جنبش انقلابی افغانستان، منطقه و جهان تسلیت می گویم.

از آن جایی که بنا بر دلایل عدیده ای از جمله، تفاوت یکی دو دهه عمر، بستر های مبارزاتی جداگانه و مخفی کاری های حاکم در جنبش چپ، برایم این افتخار را مساعد نساخته است تا تماس حضوری و مستقیم با این رفیق ارجمند داشته باشم و بیشترین شناخت من از ایشان به علاوه یکی دو ایمیل و یکی دوبار صحبت تلفونی عمدتاً بر مبنای مطالعه نگاشته های ایشان است، به اجازه خوانندگان تلاش می ورزم تا شناختم را از ایشان به نوشته های ایشان محدود ساخته متناسب با آن درجه تأثرم را از فقدان چنین شخصیتی آشکار بسازم.

*- به نظر من نخستین اثری که مطالعه آثار گرامی یاد "توخی" بر خواننده می گذارد، شنیدن فریاد رسای یک عنصر کمونیست در اعلام هویت ایدئولوژیکش می باشد. از مجموع و از سطر سطر نگاشته های گرامی یاد "توخی" با وضاحت غیر قابل انکاری بر می آید که نویسنده آن مطلب فردیست معتقد به علم انقلاب پرولتری. فردیست که مارکسیزم-لنینیسم- اندیشه مائوتسه دون را به حیث یگانه راه نجات بشریت از سلطه توحش سرمایه داری و سایر ساختارهای اقتصادی - اجتماعی دشمن بشریت می شناسد.

* - دومین اثری که مطالعه نگاشته های گرامی یاد "توخی" بر خواننده می گذارد این است که مبارزه و خدمت به مردم و خدمت به انقلاب نه کار یک روز و دو روز است و نه هم مسأله فصلی و یا گل روی این و یا آن. بلکه امریست مستمر و دایمی که هیچ فراز و نشیبی نباید آن را متوقف بسازد. بر همین اساس و مبنا او بیش از ۶ دهه از حیاتش را آگاهانه و با اراده استوار به امر انقلاب و مبارزه جهت تحقق اهدافش اختصاص داده تا آخرین لحظاتی که می توانست و سکنه مغزی وی را به جدال مرگ و زندگی فرا خوانده بود، ادامه داد.

*- نگاشته ها نشان می دهند که "توخی" اگر از یک سو عاشق مردم خود بود و به علم انقلاب معتقد بود و می خواست با تکیه بر آن علم به عشق خود خدمت نماید، به همان اندازه چه بسا بیشتر از آن، از دشمنان مردم در هر شکلی که تبارز می یافتند نفرت عمیق داشته، با آن تفکراتی که سد راه نجات مردم می گردید، آگاهانه و با درایت کامل خصومت می ورزید. نگاشته ها نشان می دهند که گرامی یاد "توخی" همزمان با آن که مذهب را یک امر خصوصی می داند و با هیچ مسلمانی به خاطر اعتقاداتش مشکل نداشت و حتا رعایت حال آنها را نیز می نمود، مگر به خود دین نه تنها اعتقاد نداشت و آن را مولود دوران تفکرات بدوی انسان می دانست، بلکه آن را یکی از عوامل عقبمانی و بد بختی بشریت دانسته علیه آن یک لحظه از افشاگری باز نمی ایستاد.

*- نگاشته ها چه آنهایی که به ارتباط دوران زندان تحریر یافته اند و چه آنهایی که مسایل خارج از زندان را پوشش می دهند همه خواننده را ترغیب می نمایند تا در نبردی که پیش رو دارد، مبارزه اش را از شناخت خود و شناخت دشمن آغاز نماید. شناخت دشمن به ویژه پولیس سیاسی دشمن در هر شکل و نامی که سازماندهی شده باشد، از استخبارات ظاهرشاه گرفته تا خاد و واد و از کی جی بی گرفته تا سیا و موساد و واواک، آن الزام و اجباریست که می باید یک کمونیست و مبارز آگاه حتا برای یک لحظه از نظر دور ندارد. او در نگاشته هایش به اثبات می رساند که توجه و تکمیل شناخت فرد از پولیس سیاسی دشمن نه تنها بقایش را تضمین می نماید بلکه یکی از پایه های اساسی موفقیتش در امر مبارزه می تواند باشد.

*- نگاشته ها به خصوص خاطرات زندان، با ژرفنگری خاصی، دست خواننده را گرفته او را به مناسبات درون زندان آشنا می سازد. مناسبات بین زندانی و زندانبان، مناسبات بین زندانی و عمال حاکمیت، توطئه های حاکمیت جهت به هم انداختن زندانبان بین یک دیگر و جلوگیری از اتحاد احتمالی آنها، مناسبات بین زندانی و افراد منوط به طیف وسیع مخالفان حاکمیت، مناسبات بین افراد مقاوم و شکسته، مناسبات بین زندانی مقاوم با توابان و نادمان، ادامه مبارزه با کمک به افراد ضعیف و تجدید تربیت آنها و ... مسایل و مطالبی اند که به جرأت می توان نوشت نه تنها در گذشته جنبش انقلابی افغانستان کسی بدان نپرداخته است، بلکه با آن عمق و ژرفائی که گرامی یاد "توخی" به قضیه نگریسته و استنتاجات لازم را ارائه داده است در شرایط کنونی نیز برای بسیاری ها آموزنده و حیثیت مواد درسی را دارد.

رفیق گرامی "توخی"!

هرچند تو دیگر بین ما حضور فیزیکی نداری، مگر مطمئن باش که حضور معنوی ات از طریق آثار و نگاشته هایت برای همیشه بین نیروهای انقلابی و تمام آنهایی که خواستار پیروزی انقلاب و خدمت به خلق اند، وجود راهکشایشان را خواهند داشت.

از گرامی یاد "توخی" استواری در استمرار مبارزه را بیاموزیم!